

Az [index](#) -alapító Gerényi hisz a zene szabadságában és az ingyenes letöltésben. Az ötletei sokak számára merésznek tűnhetnek, de a zeneipar örökösen kardoskodó jogvédőit talán felébresztheti Csipkerózsika-álmukból a játékos pofon.

A „*Fluor-modell*” persze nem azt jelenti, hogy két kicsi legóra épül a teljes zenei világ – a kulcs az ingyenesség. Magyarország egyik, sőt valószínűleg a legnépszerűbb előadója (és mindenképpen a legismertebb Tomija) egyszerű megoldást választott karrierje építéséhez: ingyen, mindenkinek.

Ehhez társul a bugyuta, de annál emészthetőbb és mindenki számára érthető szöveg, a pofonegyszerű zene, amik mind-mind olajként táplálják a Fluor-jelenség tüzét.

Ha a mizus Tomi a klasszikus eljáráshoz ragaszkodna (vagyis készítsünk albumot, aztán várjuk a pénzt belőle), akkor valószínűleg ma is Jászkarafelső ebédlőasztalnyi méretű színpadán koncertezhetne a sokéves átlagot is alulmúló falunapokon.

De Fluor Tomi ismert, közismert, és még ha nem is elismert, de mindenki a Mizut zúgja a magyar parlamenttől a székeyudvarhelyi Diáknapokig.

A jogvédőknek már csak egy kérdésük maradt: *hol ebben az üzlet?* A válaszáért nem kell sokat keresgélgni: F. Tamás zenei előadó húsz perc fellépésért nem kevesebb, mint 150 000 konvertibilis magyar forintot zsebel be, a havi inkasszó pedig *mintegy tíz millióra tehető*.

Az ingyenes zene tehát nem bevételhiányt, szegénységet és koplaló zenészeket jelent, csupán annyit, hogy talán a zenész inkább megkapja, ami neki jár, és nem kényszerül a kiadók, producerek és önjelölt jogvédelmi ernyőszervezetek dzsungelében cseppet sem szórakoztató kalandjátékra.

Gerényi emlékeztetett: a bakelit lemezek megjelenésekor a világ bejelentette a zene halálát, most pedig ugyanez történik a letöltések korszakában. Pedig nem történik egyéb, minthogy *az élő zene visszaveszi saját piacát* és nem a stúdióban hangonként összekovácsolt steril zenei produktumokat nyomják le a hallgatók fülén, hanem a zenész is rákényszerül arra, hogy élőben teljesítsen.

A vészharang megkondult, és lehet, ha a hangja még nem jutott el mindenhova, de reméljük csak idő kérdése és sikerül felrázni ezt a sokszor begubózott iparágat.

Gerényi Gábor rendszeresen publikál zenéről, zenészekről, hangszerekről és az iparról a [midi blogon](#)

, saját blogját pedig a

gg.blog.hu

címen lehet olvasni.

A cikk szerzője twitteren gyorsjelentésekkel is szolgál a helyszínről. A rövid, de gyakoribb információk [ezen a linken](#) érkeznek.